

KIERUNEK: DZIENNIKARSTWO I KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Na egzamin magisterski składają się trzy pytania zadane przez komisję egzaminacyjną. Jedno z tych pytań powinno być związane z problematyką i metodologią pracy (pozwalając magistrantowi przedstawić m.in. argumentację na rzecz wykorzystanej metody, obranych narzędzi badawczych, selekcji materiału oraz wskazać perspektywy dalszych badań wynikających z ustaleń poczynionych w pracy), a pozostałe powinny nawiązywać do poniższej listy zagadnień egzaminacyjnych, obejmujących wiedzę z zakresu dyscyplin naukowych, do których odnoszą się właściwe dla kierunku *dziennikarstwo i komunikacja społeczna* (studia II stopnia) efekty uczenia się. W razie konieczności komisja może zadać dodatkowe pytanie (związane z tematyką pracy dyplomowej bądź nawiązujące do listy zagadnień egzaminacyjnych).

Zagadnienia egzaminacyjne – egzamin magisterski

Dyscyplina: nauki o komunikacji społecznej i mediach

1. Strategie badań medioznawczych: porównanie metod ilościowych i jakościowych.
2. Zastosowanie badań medioznawczych: media drukowane, media elektroniczne, Internet.
3. Wybrane teorie badań medioznawczych (funkcjonalizm amerykański, teoria użytkowania i korzyści, teoria agenda-setting, dramaturgiczna koncepcja życia społecznego Ervinga Goffmana, hipoteza spirali milczenia Elisabeth Noelle-Neumann, teoria krytyczna, determinizm technologiczny, ekonomia polityczna komunikowania)
4. Rytuał i rytualna koncepcja komunikacji społecznej i medialnej.
5. Kulturotwórcza funkcja mediów a dziennikarstwo kulturalne.
6. Problemy globalne współczesnego świata w mediach – wybrane przykłady.
7. Miejsce Polski w stosunkach międzynarodowych – perspektywa medialna.
8. Konflikty międzynarodowe w przekazach medialnych.
9. Dziennikarstwo obywatelskie jako fenomen społeczeństwa informacyjnego i kultury partycypacji.
10. Dziennikarstwo śledcze jako fundament IV władzy w społeczeństwach demokratycznych.
11. Dziennikarz śledczy w przestrzeni lokalnej.
12. Dziennikarstwo sportowe – historia i współczesność.
13. Dziennikarstwo ekonomiczne jako dziennikarstwo pierwszej potrzeby w zglobalizowanym świecie zdominowanym przez rynek.

Dyscyplina: językoznawstwo

1. Dyskurs w ujęciu lingwistycznym: między językiem a społeczeństwem.
2. Kształt zmediatyzowanej debaty publicznej a wielość dyskursów.
3. Metody analizy dyskursu z wykorzystaniem językoznawstwa.
4. Kompetencja dyskursywna jako warunek efektywnego udziału w życiu publicznym.
5. Przemiany polszczyzny na tle przemian kultury współczesnej.
6. Mediatyzacja języka – charakterystyka zjawiska i jego przejawy.

7. Zmiany w zasobie leksykalnym najnowszej polszczyzny – tendencje i obszary.
8. Ekspansja potoczności w polszczyźnie XXI wieku – przyczyny, efekty, oceny.
9. Brutalizacja języka w debacie publicznej.
10. Agresja językowa: od mowy nienawiści do hejtu.
11. Zmiany w modelu grzeczności językowej – od pokolenia powojennego do generacji Z.
12. Odmianny stylowe współczesnej polszczyzny – ujęcie typologiczne.
13. Tekst i kryteria tekstowości.
14. Stylistyczna wartość tworzywa językowego.
15. Normy stylistyczne w tekstach medialnych.
16. Język literacki a język w mediach – wzajemne związki i inspiracje.
17. Gatunkowe uwarunkowania wyborów stylistycznych na przykładach.

Treści modułu uzupełniającego

1. Dziennikarstwo ekologiczne a wyzwania językowo-komunikacyjne w odniesieniu do kryzysu ekologicznego i związanych z nim zjawisk społecznych, gospodarczych i medialnych.